Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 9 juli 2020*

”Begäran om förhandsavgörande – Gemensam handelspolitik – Dumpning – Antidumpningstull beträffande import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina – Förordning (EG) nr 91/2009 – Giltighet – Förordning (EG) nr 384/96 – Artikel 2.10 och 2.11– Rätten till försvar”

I mål C-104/19,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländernas högsta domstol) genom beslut av den 8 februari 2019, som inkom till domstolen den 11 februari 2019, i målet

Donex Shipping and Forwarding BV

mot

Staatssecretaris van Financiën

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Vilaras samt domarna S. Rodin, D Sváby, K. Jürimäe (referent) och N. Piçarra,

generaladvokat: G. Pitruzzella,

justitiesekreterare: handläggaren C. Strömholm,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 11 december 2019,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

– Donex Shipping and Forwarding BV, genom Y. Melin, avocat, och J. Biermasz, advocaat,

– Nederländernas regering, genom M. Bulterman och J. Langer, båda i egenskap av ombud,

– Europeiska unionens råd, genom H. Marcos Fraile och B. Driessen, båda i egenskap av ombud, biträdda av N. Tuominen, avocate,

– Europeiska kommissionen, genom M. França, T. Maxian Rusche, F. van Schaik och C.E.E. Zois, samtliga i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: nederländska.

och efter att den 4 mars 2020 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser giltigheten av rådets förordning (EG) nr 91/2009 av den 26 januari 2009 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 29, 2009, s. 1) (nedan kallad den omtvistade förordningen).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Donex Shipping and Forwarding BV (nedan kallat Donex) och Staatssecretaris van Financiën (statssekreteraren vid finansministeriet, Nederländerna). Målet rör förelägganden att betala antidumpningstullar på Donex import av fästdon av järn eller stål med ursprung i Kina.

Tillämpliga bestämmelser

Grundförordningen

3 Vid tidpunkten för omständigheterna i målet reglerades Europeiska unionens vidtagande av antidumpningsåtgärder i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 2117/2005 av den 21 december 2005 (EUT L 340, 2005, s. 17) (nedan kallad grundförordningen).

4 Artikel 1.2 i grundförordningen hade följande lydelse:

”En produkt skall anses vara dumpad om exportpriset till gemenskapen är lägre än det jämförbara pris som en likadan produkt betingar vid normal handel i exportlandet.”

5 I artikel 2.10 och 2.11 i denna förordning angavs följande:

”10. En rättvis jämförelse skall göras mellan exportpriset och normalvärdet. Denna jämförelse skall göras i samma handelsled och avse försäljningar som ligger så nära varandra i tiden som möjligt och med hänsyn tagen till andra olikheter som påverkar prisernas jämförbarhet. Om normalvärdet och det fastställda exportpriset inte är direkt jämförbara skall i varje särskilt fall hänsyn i form av justeringar tas till olikheter i de faktorer som påstås och konstateras påverka priserna och därmed prisernas jämförbarhet. Dubblering skall undvikas vid justeringen, särskilt avseende rabatter, avdrag, kvantiteter och handelsled. Om de angivna villkoren är uppfyllda kan justeringar göras för följande faktorer:

…

b) *Importavgifter och indirekta skatter*

Normalvärdet skall justeras med ett belopp som motsvarar alla importavgifter eller indirekta skatter som tas ut för den likadana produkten, och för material som fysiskt ingår i denna, när produkten är avsedd för förbrukning i exportlandet och beloppet inte tas ut eller återbetalas för den produkt som exporteras till gemenskapen.

…

k) *Andra faktorer*

Justering får också göras för olikheter avseende andra faktorer som inte anges under a till j om det påvisas att de påverkar prisernas jämförbarhet på sätt som krävs enligt denna punkt, särskilt att kunder permanent betalar olika priser på hemmamarknaden på grund av olikheterna avseende dessa faktorer.

…

11. Om inte annat följer av relevanta bestämmelser angående rättvis jämförelse ska förekomsten av dumpningsmarginaler under undersökningsperioden normalt fastställas på grundval av en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och ett vägt genomsnittligt pris för alla exporttransaktioner till gemenskapen, eller genom en jämförelse transaktion för transaktion mellan enskilda normalvärden och enskilda exportpriser till gemenskapen. Ett normalvärde som fastställts på grundval av ett vägt genomsnitt kan dock jämföras med priset för varje enskild exporttransaktion till gemenskapen om det finns ett mönster för exportpriserna vilket väsentligen skiljer sig mellan olika inköpare, regioner eller tider och om de metoder som anges i första meningen i denna punkt inte till fullo skulle återspegla den dumpning som förekommer. Denna punkt ska inte utesluta att stickprovstagning enligt artikel 17 används.”

Den omtvistade förordningen

6 Till följd av ett klagomål som ingavs den 26 september 2007 av European Industrial Fasteners Institute (EIFI) offentliggjorde Europeiska kommissionen den 9 november 2007 ett tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT C 267, 2007, s. 31).

7 Undersökningen omfattade tidsperioden 1 oktober 2006–30 september 2007. Den avsåg vissa fästdon av järn eller stål, utom av rostfritt stål (nedan kallad den berörda produkten).

8 Den 4 augusti 2008 erhöll alla berörda parter ett informationsdokument där det angavs vilka preliminära resultat som undersökningen dittills hade gett, och parterna uppmanades att inkomma med synpunkter på dessa resultat.

9 Den 18 september 2008 hölls ett gemensamt möte. Alla berörda parter som hade lämnat synpunkter med avseende på vilka produkter som skulle omfattas deltog i mötet.

10 I början av undersökningen grundade sig klassificeringen av den berörda produkten på produktens kontrollnummer. Även om skillnaden mellan standard- och specialfästdon inte ursprungligen ingick i den produkttypsklassificering (produktkontrollnummer) som användes i undersökningen beslutades det efter det gemensamma mötet att denna åtskillnad skulle läggas till de produktegenskaper som beaktades vid beräkningen av dumpnings- och skademarginalerna (skäl 51 i den omtvistade förordningen). Flera importörer och exporterande tillverkare hävdade att de fästdon som tillverkas i det jämförbara landet inte är likadana som de fästdon som tillverkarna i Kina exporterar till gemenskapen. Undersökningen har dock visat att både special- och standardprodukter tillverkas och säljs i Indien. Sådana produkter har befunnits ha samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper som de produkter som exporteras från Kina (skäl 56 i samma förordning).

11 Därför dras slutsatsen i punkt 57 i den omtvistade förordningen att de fästdon som tillverkas och säljs av gemenskapsindustrin inom gemenskapen, de fästdon som tillverkas och säljs på den inhemska marknaden i Kina och de som tillverkas och säljs på den inhemska marknaden i Indien (som fungerade som jämförbart land) samt de fästdon som tillverkas i Kina och säljs till gemenskapen är likadana i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

12 I den omtvistade förordningen fastställdes normalvärdet, för de kinesiska exporterande tillverkare som inte hade marknadsekonomisk status, på grundval av uppgifter från en tillverkare i det jämförbara landet. Indien tjänade som jämförbart land med hänsyn till konkurrensförhållandena och öppenheten på den indiska marknaden och med hänsyn till att den samarbetsvilliga indiska tillverkaren sålde produkttyper som var jämförbara med dem som de exporterande tillverkarna i Kina exporterade (skäl 91 i nämnda förordning).

13 I detta sammanhang anges följande i skälen 97 och 98 i den omtvistade förordningen:

”(97) Ett av de företag som beviljades individuell behandling, liksom vissa importörer, hävdade att det normalvärde som erhållits för en enda tillverkare i Indien – som dessutom uppgavs inte tillverka liknande fästdonstyper som det berörda företaget – inte vore det bästa underlaget för en fullgod jämförelse. Företaget i fråga föreslog därför att normalvärdet i enlighet med artikel 2.7 a [i grundförordningen] skulle beräknas ’på någon annan skälig grund’, närmare bestämt på grundval av exportörernas egna uppgifter efter justering för den påstådda snedvridningen av råvarukostnaderna.

(98) Denna invändning avvisades eftersom det konstaterades att den indiska tillverkaren, som nämns i skäl 91, även sålde fästdonstyper som var jämförbara med dem som de exporterande tillverkarna i Kina exporterade. Dessutom gjordes, som förklaras i skäl 103, lämpliga justeringar av normalvärdet som påverkade prisjämförbarheten.”

14 Vad gäller jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriserna anges följande i skälen 101–104 i den omtvistade förordningen:

”(101) Normalvärdet och exportpriserna jämfördes på nivån fritt fabrik. För att jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset skulle bli rättvis gjordes i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen justeringar för att beakta olikheter som påverkade priserna och prisjämförbarheten.

(102) Vid jämförelsen av priserna på fästdon som exporterats från Kina och priserna på fästdon som sålts på den indiska marknaden av den indiska samarbetsvilliga tillverkaren gjordes åtskillnad mellan fästdon av standardtyper och specialtyper.

(103) Bevisning som inhämtades på plats gav dessutom vid handen att rutinerna för kvalitetsstyrning hos den indiska tillverkare vars uppgifter användes vid fastställandet av normalvärdet var mer avancerade än de kvalitetsstyrningsrutiner som observerades hos de samarbetsvilliga exporterande tillverkare i Kina som huvudsakligen tillverkade och exporterade fästdon av standardtyper. I dessa fall gjordes en justering av det indiska normalvärdet utifrån den konstaterade kostnaden för kvalitetsstyrning hos den indiska tillverkaren.

(104) Dessutom beviljades lämpliga justeringar för transport-, försäkrings- och hanteringskostnader samt därmed sammanhängande kostnader, för förpacknings- och kreditkostnader och för bankavgifter i samtliga fall där sådana kostnader och avgifter befanns vara skäliga och korrekta och kunde styrkas med kontrollerad bevisning.”

15 För de företag som inte var samarbetsvilliga ansågs den landsomfattande dumpningsmarginalen för alla övriga exportörer i Kina vara 115,4 procent av priset cif vid gemenskapens gräns, före tull (skäl 111 i den omtvistade förordningen).

16 I skäl 229 i den omtvistade förordningen fastställdes den landsomfattande skademarginalen till 85 procent av detta pris.

17 Genom artikel 1.1 och 1.2 i denna förordning infördes en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa fästdon av järn eller stål utom av rostfritt stål, med ursprung i Kina. Denna tull uppgår för ”övriga bolag” i förhållande till de namngivna till 85 procent.

18 Den 28 juli 2011 antog Världshandelsorganisationens (WTO) tvistelösningsorgan (nedan kallat tvistelösningsorganet) överprövningsorganets rapport och panelens rapport, i dess ändrade lydelse enligt överprövningsorganets rapport, i ärendet ”Europeiska gemenskapernas slutgiltiga antidumpningsåtgärder beträffande vissa fästdon av järn eller stål från Kina” (WT/DS 397) (nedan tillsammans kallade 2011 års rapporter). I dessa rapporter konstaterades att unionen genom den omtvistade förordningen hade åsidosatt ett antal bestämmelser i WTO-rätten.

Genomförandeförordningarna (EU) nr 924/2012, (EU) 2015/519 och (EU) 2016/278

19 Den omtvistade förordningen ändrades genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 924/2012 av den 4 oktober 2012 (EUT L 275, 2012, s. 1) för att korrigera de aspekter av den första av dessa förordningar som DSB ansåg vara oförenliga i 2011 års rapporter och för att anpassa den till DSB:s rekommendationer och beslut.

20 Genom artikel 1 i genomförandeförordning nr 924/2012 ersattes den antidumpningstullsats som genom den omtvistade förordningen infördes för ”övriga företag” med en tullsats på 74,1 procent.

21 I enlighet med artikel 2 i genomförandeförordningen trädde den i kraft den 11 oktober 2012.

22 Den sålunda ändrade antidumpningstullen bibehölls genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/519 av den 26 mars 2015 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina, som utvidgats till att även omfatta import av vissa fästdon av järn eller stål som avsänts från Malaysia, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Malaysia eller inte, efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i förordning nr 1225/2009 (EUT L 82, 2015, s. 78).

23 Den 18 januari 2016 antog DSB överprövningsorganets rapport och panelens rapport, i dess ändrade lydelse enligt överprövningsorganets rapport, i ärendet ”Europeiska gemenskapernas slutgiltiga antidumpningsåtgärder beträffande vissa fästdon av järn eller stål från Kina – Kinas tillämpning av artikel 21.5 i WTO-överenskommelsen om tvistlösning” (WT/DS 397/RW) (nedan tillsammans kallade 2016 års rapporter). I dessa rapporter konstaterades att unionen genom genomförandeförordning nr 924/2012 hade åsidosatt ett antal bestämmelser i WTO-rätten.

24 Kommissionen antog mot denna bakgrund genomförandeförordning (EU) 2016/278 av den 26 februari 2016 om upphävande av den slutgiltiga antidumpningstullen på import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina, utvidgad till att även omfatta import av vissa fästdon av järn eller stål som avsänts från Malaysia, oavsett om produkternas deklarerade ursprung är Malaysia eller inte (EUT L 52, 2016, s. 24).

25 Enligt artikel 1 i denna genomförandeförordning upphör den antidumpningstull som infördes genom den omtvistade förordningen, i dess lydelse enligt genomförandeförordning nr 924/2012 och som bibehölls genom genomförandeförordning 2015/519, att gälla.

26 Enligt artiklarna 2 och 3 i genomförandeförordning 2016/278 upphörde nämnda antidumpningstull att gälla med verkan från och med den 28 februari 2016 och utgör inte grund för återbetalning av tullar som tagits ut före detta datum.

Målet vid den nationella domstolen och giltighetsfrågorna

27 Under år 2011 lämnade Donex in deklarationer för övergång till fri omsättning av fästdon av järn eller stål som bolaget importerade för ett nederländskt bolags räkning, vilket hade köpt dem från två leverantörer i Thailand. I deklarationerna angav Donex att produkterna hade sitt ursprung i Thailand.

28 Efter en undersökning av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) framkom det emellertid att produkterna i själva verket hade sitt ursprung i Kina och att de följaktligen omfattades av den antidumpningstull som införts genom den omtvistade förordningen.

29 Till följd av detta översändes förelägganden av den 4 juni 2014 till Donex om att betala antidumpningstullar. Dessa tullar fastställdes med tillämpning av den skattesats på 85 procent som är tillämplig på ”övriga företag”.

30 Donex överklagade dessa betalningsförelägganden till Rechtbank Noord-Holland (domstol i provinsen Noord-Holland, Nederländerna) och överklagade därefter till Gerechtshof Amsterdam (Appellationsdomstolen i Amsterdam, Nederländerna). Genom beslut av den 22 december 2016 avslog denna domstol överklagandet och underkände bland annat de argument genom vilka Donex bestred giltigheten av den omtvistade förordningen.

31 Donex överklagade detta beslut till Hoge Raad der Nederlanden (Nederländernas högsta domstol). Donex upprepade vid denna domstol sina argument för att bestrida giltigheten av den omtvistade förordningen.

32 Den hänskjutande domstolen har understrukit att de slutsatser som dragits i den omtvistade förordningen ska läsas mot bakgrund av såväl skälen i denna förordning som skälen i genomförandeförordning nr 924/2012.

33 För det första vill den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida den omtvistade förordningen är giltig mot bakgrund av artikel 2.11 i grundförordningen vad gäller fastställandet av dumpningsmarginalen. Enligt den domstolen framgår det av skälen 97 och 98 i den omtvistade förordningen, jämförda med skäl 109 i genomförandeförordning nr 924/2012, att kinesisk export av vissa typer av den berörda produkten, för vilka det inte finns någon motsvarande produkttyp som tillverkas och säljs av tillverkaren i det jämförbara landet, har uteslutits vid beräkningen av dumpningsmarginalen. Ett sådant uteslutande är emellertid oförenligt med artikel 2.11 i grundförordningen, såsom framgår av domen av den 5 april 2017, Changshu City Standard Parts Factory och Ningbo Jinding Fastener/rådet (C-376/15 P och C-377/15 P, EU:C:2017:269).

34 Den hänskjutande domstolen vill i detta avseende få klarhet i huruvida den lösning som valdes i den domen kan överföras på förevarande mål och om den omtvistade förordningens rättsstridighet är tillräckligt allvarlig för att den förordningen ska förklaras ogiltig.

35 För det andra vill den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida den omtvistade förordningen är giltig mot bakgrund av artikel 2.10 i grundförordningen.

36 Den hänskjutande domstolen har påpekat att kommissionen under den undersökning som ledde fram till antagandet av genomförandeförordning nr 924/2012 underlät att göra de begärda justeringarna med avseende på importavgifter, indirekta skatter på råvaror som sålts i referenslandet samt skillnaderna i tillverkningskostnader, vilket innebär att det kan antas att en sådan begäran om justering inte heller hade beaktats i den omtvistade förordningen. Eftersom domstolen inte uttalade sig om denna fråga i domen av den 5 april 2017, Changshu City Standard Parts Factory och Ningbo Jinding Fastener/rådet (C-376/15 P och C-377/15 P, EU:C:2017:269), är det nödvändigt att ställa en tolkningsfråga i detta avseende.

37 Vidare söker den hänskjutande domstolen klarhet i huruvida den omtvistade förordningen är ogiltig på grund av att kommissionen under undersökningen underlät att i rätt tid lämna nödvändiga uppgifter, i synnerhet den indiska tillverkarens sifferuppgifter avseende fastställandet av normalvärdet, till de kinesiska exporterande tillverkarna, vilket således hindrade dem från att styrka sin begäran om justering.

38 För det fall domstolen skulle anse att den omtvistade förordningen strider mot artikel 2.10 i grundförordningen uppkommer även frågan huruvida detta åsidosättande är tillräckligt allvarligt för att förordningen ska ogiltigförklaras.

39 Mot denna bakgrund beslutade Hoge Raad der Nederlanden (Nederländernas högsta domstol) att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till EU-domstolen:

”1) Är [den omtvistade förordningen] ogiltig i förhållande till en importör i unionen på grund av åsidosättande av artikel 2.11 i [grundförordningen], eftersom [Europeiska unionens råd] vid den jämförelse som avses i den artikeln – för att fastställa dumpningsmarginalen för de berörda produkterna från icke-samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkare – uteslöt exporttransaktionerna för vissa produkttyper?

2) Är [den omtvistade förordningen] ogiltig i förhållande till en importör i unionen på grund av åsidosättande av artikel 2.10 i [grundförordningen], eftersom [rådet och kommissionen], inom ramen för beräkningen av storleken på dumpningsmarginalen för de berörda produkterna, vid jämförelsen mellan normalvärdet för produkter från en indisk tillverkare och exportpriserna för liknade typer av kinesiska produkter har vägrat att ta hänsyn till justeringar som är kopplade till påförandet av importtullar på råvaror och indirekta skatter i det jämförbara landet Indien och till skillnader i produktion (produktionskostnader), och/eller eftersom [rådet och kommissionen] inte (i rätt tid) har försett de samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkarna med alla uppgifter från den indiska tillverkaren vad gäller fastställandet av normalvärdet?”

Prövning av giltighetsfrågorna

40 Den hänskjutande domstolen har ställt sina två frågor, som ska prövas tillsammans, för att få klarhet i huruvida den omtvistade förordningen är ogiltig på tre grunder, varav den första avser åsidosättande av artikel 2.11 i grundförordningen och den andra och den tredje avser åsidosättande av artikel 2.10 i sistnämnda förordning.

41 Det ska inledningsvis påpekas att den hänskjutande domstolens frågor om den omtvistade förordningens giltighet delvis grundar sig på en tolkning av den förordningen jämförd med genomförandeförordning nr 924/2012, vilken domstolen ogiltigförklarade genom dom av den 5 april 2017, Changshu City Standard Parts Factory och Ningbo Jinding Fastener/rådet (C-376/15 P och C-377/15 P, EU:C:2017:269), i den del den avsåg klagandena i det mål som avgjordes genom den domen.

42 Det framgår av den kronologiska ordning för omständigheterna i det nationella målet som den hänskjutande domstolen har redogjort för att det är med tillämpning av den omtvistade förordningen, som är den enda förordning som är tillämplig i tiden (*ratione temporis*) på dessa omständigheter, som den antidumpningstull på 85 procent som är föremål för de betalningsförelägganden som är aktuella i det nationella målet fastställdes.

43 Domstolen erinrar om att den bedömning av en rättsakts giltighet som domstolen har att göra i mål om förhandsavgörande normalt ska grundas på den situation som rådde då rättsakten antogs (dom av den 17 juli 1997, SAM Schiffahrt och Stapf, C-248/95 och C-249/95, EU:C:1997:377, punkt 46, och dom av den 1 oktober 2009, Gaz de France – Berliner Investissement, C-247/08, EU:C:2009:600, punkt 49).

44 Härav följer att såväl antagandet av genomförandeförordning nr 924/2012 som den delvisa ogiltigförklaringen av densamma genom dom av den 5 april 2017, Changshu City Standard Parts Factory och Ningbo Jinding Fastener/rådet (C-376/15 P och C-377/15 P, EU:C:2017:269) inte kan påverka giltigheten av den omtvistade förordningen, eftersom dessa båda omständigheter inträffade efter det att förordningen hade antagits.

45 Vidare, eftersom de parter i det nationella målet och övriga berörda som avses i artikel 23 i stadgan för Europeiska unionens domstol och som har inkommit med yttranden till domstolen har tagit upp frågan om vilken inverkan 2011 års rapporter och 2016 års rapporter har på den omtvistade förordningens giltighet, ska det erinras om att domstolen har slagit fast att förordningens giltighet inte kan bedömas mot bakgrund av 2011 års rapporter.

46 Det är nämligen endast i två undantagssituationer, vilka avser unionslagstiftarens avsikt att begränsa sitt eget handlingsutrymme vid tillämpningen av WTO:s regler, som domstolen har slagit fast att det ankommer på unionsdomstolen att, i förekommande fall, pröva lagenligheten av unionsrättsakter med avseende på WTO-avtalen eller ett beslut från DSB i vilket det konstateras att dessa avtal inte har iakttagits. Den första situationen avser det fall då unionen avsett att fullgöra en särskild förpliktelse som den åtagit sig inom ramen för dessa avtal, och den andra situationen avser det fall då den aktuella unionsrättsakten uttryckligen hänvisar till precisa bestämmelser i WTO-avtalen (dom av den 18 oktober 2018, Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, punkterna 47 och 48 och där angiven rättspraxis).

47 Det ska emellertid påpekas att den omtvistade förordningen inte uttryckligen hänvisar till bestämmelser i WTO-rätten och inte heller visar att rådet, genom att anta denna förordning, har avsett att fullgöra en särskild förpliktelse som den åtagit sig inom denna ram. Dessutom har 2011 års rapporter upprättats efter det att denna förordning antogs och kan således inte utgöra den rättsliga grunden för den (dom av den 18 oktober 2018, Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, punkt 51).

48 Av samma skäl kan inte heller den omtvistade förordningens giltighet bedömas mot bakgrund av 2016 års rapporter.

49 Efter dessa inledande preciseringar ska domstolen i tur och ordning pröva de tre grunder för ogiltighet som den hänskjutande domstolen har angett.

50 För det första har den hänskjutande domstolen sökt klarhet i huruvida den omtvistade förordningen innebär ett åsidosättande av artikel 2.11 i grundförordningen, genom att rådet, vid fastställandet av dumpningsmarginalen för de kinesiska exporterande tillverkare som inte var samarbetsvilliga, uteslöt exporttransaktioner av vissa typer av den berörda produkten vid den jämförelse som avses i denna bestämmelse.

51 Det ska erinras om att det i artikel 2.11 i grundförordningen föreskrivs två metoder för att jämföra normalvärdet och exportpriset vid beräkningen av dumpningsmarginalen. Enligt domstolens praxis är rådet och kommissionen (nedan tillsammans kallade unionsinstitutionerna), oavsett vilken jämförelsemetod som valts, skyldiga att vid denna beräkning beakta samtliga exporttransaktioner till unionen avseende den produkt som undersökningen avsåg, såsom den definierades när undersökningen inleddes, och de kan således inte utesluta exporttransaktioner till unionen avseende

vissa typer av denna produkt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 april 2017, Changshu City Standard Parts Factory och Ningbo Jinding Fastener/rådet, C-376/15 P och C-377/15 P, EU:C:2017:269, punkterna 53, 60, 61 och 68).

52 I motsats till den premiss som ligger till grund för den första ogiltighetsgrunden, framgår det inte av något skäl i den omtvistade förordningen eller av någon uppgift i de handlingar som domstolen har tillgång till att unionsinstitutionerna, vid antagandet av denna förordning och, närmare bestämt, vid jämförelsen av normalvärdet och exportpriset vid beräkningen av dumpningsmarginalen, har uteslutit exporttransaktioner avseende vissa typer av den berörda produkten.

53 Tvärtom tyder såväl skälen 56 och 57 som skäl 102 i den omtvistade förordningen på att unionsinstitutionerna faktiskt beaktade samtliga exporttransaktioner avseende den berörda produkten vid jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset. Det framgår nämligen av skälen 56 och 57 i den förordningen att den undersökning som ledde till att förordningen antogs visade att såväl fästdon av specialtyper som fästdon av standardtyper tillverkades och såldes i Indien och att fästdon som tillverkades och såldes av de kinesiska exporterande tillverkarna och de som tillverkades och såldes på den inhemska marknaden i Indien hade samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och att de var av liknande slag. I skäl 102 i förordningen görs en åtskillnad mellan fästdon av standardtyper och fästdon av specialtyper.

54 Det går inte att dra någon annan slutsats av skälen 97 och 98 i den omtvistade förordningen, vilka den hänskjutande domstolen specifikt nämner i skälen till sin begäran om förhandsavgörande. I dessa skäl anges nämligen endast, för att bemöta ett argument som framförts under undersökningen, att den indiska tillverkaren sålde typer av fästdon som var jämförbara med dem som exporterades av de kinesiska exporterande tillverkarna och att lämpliga justeringar av normalvärdet hade gjorts för att säkerställa prisjämförbarheten.

55 Även om unionsinstitutionerna, såsom den hänskjutande domstolen har påpekat, i detta sammanhang har justerat normalvärdet för att säkerställa att priserna är jämförbara, innebär detta inte på något sätt att de uteslöt transaktioner avseende vissa typer av den berörda produkten vid jämförelsen av normalvärdet och exportpriset. Frågan om priserna är jämförbara beaktas inte vid tillämpningen av artikel 2.11 i grundförordningen utan vid tillämpningen av artikel 2.10 i den förordningen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 april 2017, Changshu City Standard Parts Factory och Ningbo Jinding Fastener/rådet, C-376/15 P och C-377/15 P, EU:C:2017:269, punkt 68).

56 För det andra ska det tilläggas att kommissionen, som svar på en begäran från domstolen, till domstolen lade fram detaljerna för beräkningen av dumpningsmarginalen för de kinesiska exporterande tillverkare som inte var samarbetsvilliga, tillsammans med förklaringar till denna beräkning. Det framgår av en analys av dessa omständigheter att unionsinstitutionerna vid denna beräkning systematiskt beaktade samtliga exporttransaktioner av den berörda produkten.

57 Unionsinstitutionerna kan således inte klandras för att, vid beräkningen i den omtvistade förordningen av dumpningsmarginalen för de kinesiska exporterande tillverkare som inte var samarbetsvilliga, ha uteslutit transaktioner avseende vissa typer av den berörda produkten vid den jämförelse som avses i artikel 2.11 i grundförordningen.

58 För det andra har den hänskjutande domstolen sökt klarhet i huruvida den omtvistade förordningen innebär ett åsidosättande av artikel 2.10 i grundförordningen, med motiveringen att unionsinstitutionerna, vid fastställandet av dumpningsmarginalen för de berörda produkterna, vid jämförelsen mellan normalvärdet för den indiska tillverkarens produkter och exportpriserna för liknande kinesiska produkter, inte beaktade justeringar avseende importavgifter och indirekta skatter i Indien samt skillnader vad gäller tillverkning och tillverkningskostnader.

59 Det ska i detta hänseende erinras om att det i artikel 2.10 i grundförordningen föreskrivs att om normalvärdet och det fastställda exportpriset inte är direkt jämförbara, ska hänsyn i form av justeringar tas till olikheter i de faktorer som påstås och konstateras påverka priserna.

60 Det ska dessutom erinras om att i enlighet med domstolens fasta praxis ska den part som med stöd av artikel 2.10 i grundförordningen begär justeringar för att normalvärdet och exportpriset ska kunna jämföras i syfte att bestämma dumpningsmarginalen visa att begäran är berättigad (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 maj 1987, Nachi Fujikoshi/rådet, 255/84, EU:C:1987:203, punkt 33, och dom av den 16 februari 2012, rådet och kommissionen/Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP, C-191/09 P och C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 58).

61 I förevarande fall framgår det av skälen 101–104 i den omtvistade förordningen att unionsinstitutionerna gjorde vissa justeringar för att göra en rättvis jämförelse av normalvärdet och exportpriserna.

62 Däremot framgår det inte att unionsinstitutionerna har mottagit någon begäran om justering avseende importavgifter och indirekta skatter i Indien eller med avseende på skillnader som gäller tillverkning och tillverkningskostnader.

63 Denna omständighet bekräftas av en analys av samtliga synpunkter som kommissionen mottog under undersökningen från de berörda parterna efter det att informationsdokumentet hade skickats till samtliga parter. Av dessa synpunkter, som kommissionen på domstolens begäran har förebringat i förevarande mål, följer nämligen inte att det ingetts någon sådan begäran om justeringar som avses i föregående punkt.

64 I avsaknad av en sådan begäran om justeringar som avses i punkt 62 ovan och i avsaknad av någon omständighet som visar att sådana justeringar är välgrundade, kan unionsinstitutionerna inte med framgång kritiseras för att ha underlåtit att göra sådana justeringar i den omtvistade förordningen. Under dessa omständigheter är det, mot bakgrund av de förhandlingar som förts vid domstolen, inte nödvändigt att avgöra om och, i förekommande fall, på vilka villkor en importör, såsom Donex, vid en nationell domstol kan åberopa en påstådd underlåtenhet från dessa institutioners sida att vidta dessa justeringar.

65 För det tredje har den hänskjutande domstolen sökt klarhet i huruvida artikel 2.10 i grundförordningen har åsidosatts genom den omtvistade förordningen, på grund av att unionsinstitutionerna, under den undersökning som ledde till att förordningen antogs, inte tillhandahöll, eller inte i rätt tid tillhandahöll, de samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkarna alla sifferuppgifter från den indiska tillverkaren avseende fastställandet av normalvärdet.

66 Det framgår av skälen till begäran om förhandsavgörande att den hänskjutande domstolen anser att unionsinstitutionerna har hindrat de kinesiska exporterande tillverkarna från att styrka respektive begäran om justeringar, genom att inte tillhandahålla, eller åtminstone inte i rätt tid tillhandahålla, dessa tillverkare nämnda sifferuppgifter. Donex har i sitt skriftliga yttrande till domstolen på samma sätt gjort gällande att nämnda sena tillhandahållande av sifferuppgifter hindrade dessa exporterande tillverkare från att på ett ändamålsenligt sätt utöva sin rätt att begära justeringar och att styrka sin begäran i detta avseende.

67 Utan att det påverkar frågan huruvida artikel 2.10 i grundförordningen innebär en skyldighet för unionsinstitutionerna att till de berörda parterna lämna uppgifter om fastställandet av normalvärdet på grundval av de priser som tillverkaren i det jämförbara landet tillämpar, förefaller det – såsom unionsinstitutionerna med rätta har påpekat och såsom generaladvokaten har framhållit i punkt 64 i sitt förslag till avgörande – som om det genom den tredje ogiltighetsgrunden har gjorts gällande att

unionsinstitutionerna har åsidosatt den rätt till försvar som tillkommer de kinesiska exporterande tillverkare som utövat sina processuella rättigheter i samband med den undersökning som ledde till att den omtvistade förordningen antogs.

68 Det framgår emellertid av domstolens praxis att ett företag som inte har deltagit i ett undersökningsförfarande avseende dumpning och som inte har någon koppling till någon exporterande tillverkare i det land som undersökningen avser inte självt kan göra gällande rätten till försvar under ett förfarande i vilket det inte har deltagit (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 september 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, punkt 73).

69 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 60 i sitt förslag till avgörande gäller detta i än högre grad när ett sådant bolag avser att göra gällande ett åsidosättande av rätten till försvar för exporterande tillverkare i det land som omfattas av undersökningen, vilka bolaget inte på något sätt har någon koppling till.

70 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 57 i sitt förslag till avgörande tilldelas genom grundförordningen inom ramen för regelverket för antidumpningsförfarandet vissa berörda parter processuella rättigheter och garantier. Utövandet av dessa är dock villkorat av att dessa parter aktivt deltar i förfarandet genom att åtminstone inge en skriftlig begäran inom en viss tidsfrist.

71 I förevarande fall framgår det av de handlingar som domstolen har tillgång till dels att varken Donex eller dess leverantörer deltog i det undersökningsförfarande som ledde till antagandet av den omtvistade förordningen, dels att Donex inte förefaller ha någon koppling till kinesiska exporterande tillverkare som deltagit i det förfarandet. Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 65 i sitt förslag till avgörande kan Donex följaktligen inte göra gällande något eventuellt åsidosättande av deras rätt till försvar.

72 Denna slutsats påverkas inte av den omständigheten att den tredje ogiltighetsgrunden formellt avser ett åsidosättande av artikel 2.10 i grundförordningen på grund av ett fel i samband med den rättvisa jämförelsen av normalvärdet och exportpriset. Det eventuella felet vid denna jämförelse består nämligen endast i den potentiella följden av den påstådda underlåtenheten att tillhandahålla, eller åtminstone underlåtenheten att i rätt tid tillhandahålla, de kinesiska exporterande tillverkarna vissa uppgifter. Såsom redan har påpekats i punkt 67 i förevarande dom utgör denna underlåtenhet, om den styrks, ett åsidosättande av deras rätt till försvar.

73 Mot bakgrund av det ovan anförda ska de ställda frågorna besvaras enligt följande. Det har vid prövningen av dessa frågor inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av den omtvistade förordningen.

Rättegångskostnader

74 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

Vid prövningen av giltighetsfrågorna har det inte framkommit någon omständighet som påverkar giltigheten av rådets förordning (EG) nr 91/2009 av den 26 januari 2009 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina.

Underskrifter